

การศึกษา

เครื่องแต่งกายของชาวสิงคโปร์ ตอนที่ ๑

วิถีชีวิตและรูปแบบความเป็นอยู่ของชาวสิงคโปร์ปรับเปลี่ยนไปตามช่วงเวลาและประวัติศาสตร์ของประเทศ ไม่ยกเว้นแม้แต่เรื่องการแต่งกาย

การแต่งกายของชาวจีนสิงคโปร์ในช่วงที่ประเทศจีนเปลี่ยนแปลงการปกครอง คือ การปฏิวัติซินไฮ่ (辛亥革命) ใน พ.ศ. ๒๔๕๔ (ค.ศ. ๑๙๑๑) หญิงชาวจีนสิงคโปร์นิยมใส่ 旗袍 qípào ฉี เฝ้า หรือที่คนไทยเรียกว่า “กี่เพ้า” และชาวต่างชาติเรียกว่า “ฉ่งซမ်” (Cheongsam) ซึ่งมีความหมายว่า “ชุดยาวหรือเสื้อยาว” (长衫 chángshān หรือ 长衣 chángyī) ซึ่งปัจจุบันเป็นชุดรัดรูปแขนสั้น ด้านหน้าทำแบบปายอก ที่ชายกระโปรงผ่าด้านข้างทั้งสองข้าง การที่ชุดกี่เพ้าได้รับการยอมรับว่าเป็นชุดแบบประเพณีโบราณของหญิงชาวจีน เพราะมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่ก่อนราชวงศ์ฉินและราชวงศ์ฮั่น (先秦两汉 xiānqínliǎnghàn) ก็เพ้ายุคโบราณเป็นชุดยาวตรง ๆ ไม่มีรัดรูป แขนยาว คอตั้งสูง เป็นชุดของหญิงผู้ดีมีสกุลสวมใส่ชุดแต่งกายก็เพ้ามีการปรับเปลี่ยนรูปแบบมาโดยตลอด หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบสาธารณรัฐ ชุดกี่เพ้าเป็นที่นิยมทั่วไปในสังคมผู้ดีของชาวจีนในประเทศ

จีนมากโดยเฉพาะในช่วง พ.ศ. ๒๔๖๓ (ค.ศ. ๑๙๒๐) ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๗๒ (ค.ศ. ๑๙๒๙) รัฐบาลสาธารณรัฐจีน (中华民国 Zhōnghuámínguó) ได้กำหนดให้ชุดกี่เพ้าเป็นเครื่องแบบประจำชาติของหญิงจีน สำหรับใส่ไปงานพิธีต่าง ๆ หลัง พ.ศ. ๒๔๗๓ (ค.ศ. ๑๙๓๐) เป็นต้นมา ชุดกี่เพ้าเริ่มนิยมตัดเข้ารูปเล็กน้อย หลัง พ.ศ. ๒๔๗๗ (ค.ศ. ๑๙๓๔) ก็รัดรูปมากขึ้น จนแสดงสัดส่วนความงามของหญิงสาวอย่างเด่นชัด ส่วนคอที่ตั้งสูงก็ลดต่ำลงจนเกือบจะกล่าวได้ว่า เป็นเสื้อไม่มีปก และต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๙๑ (ค.ศ. ๑๙๔๘) สำนักนายกรัฐมนตรีแห่งรัฐบาลสาธารณรัฐจีนได้กำหนดให้ชุดกี่เพ้าเป็นชุดเครื่องแบบของเจ้าหน้าที่หญิงฝ่ายต่างประเทศ ชุดกี่เพ้าในยุคปัจจุบันได้มีการดัดแปลงผิดแปลกจากแบบเดิมออกไปบ้าง คือ แขนสั้น และมีทั้งแบบตัวสั้นและตัวยาว

หญิงจีนชาวสิงคโปร์ในยุคก่อนนิยมใส่ชุดกี่เพ้าในงานแต่งงานหรืองานพิธีที่สำคัญต่าง ๆ แม้ในปัจจุบันชุดกี่เพ้าก็ยังเป็นที่นิยมอยู่เช่นเดิม

เครื่องแต่งกายของชาวสิงคโปร์ยังมีต่อคราวหน้า.

พวสรวณ จันท์โรบานนท์ เขียน
ชลธิชา สุดนุช สรุปร